

ПОЛОЖЕННЯ про плату за землю

1. Платники земельного податку

Платниками податку є:

- власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- землекористувачі.
- Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV цього Кодексу.

2. Об'єкти оподаткування земельним податком

Об'єктами оподаткування є:

- земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- земельні частки (паї), які перебувають у власності

3. База оподаткування земельним податком

Базою оподаткування є:

- нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;
- площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.
- Рішення ради щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок, **розташованих у межах населених пунктів**, офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передуює бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження).

- за земельні ділянки в межах населеного пункту, зайнятих житловим фондом - у розмірі **0,2%** від їх НГО, а саме с/г угідь – 1% від НГО;

- за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної власності), встановити ставки 0,3 % від їх НГО;
- ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населеного пункту, встановлюється у розмірі 0,3 % відсотків від нормативної грошової оцінки площі ріллі;
- встановити ставку податку у розмірі 1% від НГО за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні підприємств державної власності;
- встановити ставку податку у розмірі 1% від їх НГО за земельні ділянки іншого призначення.

Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено (незалежно від місцезнаходження):

- за земельні ділянки в межах населеного пункту, зайнятих житловим фондом – у розмірі 0,2 % від НГО , а саме с/г угідь 1% від НГО ;
- за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної власності), встановити 0,3 % від їх НГО ;
- ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населеного пункту встановлюється у розмірі 0,3 % від НГО площі ріллі;
- встановити ставку податку у розмірі 1 % від НГО за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні підприємств державної власності ;
- встановити ставку податку у розмірі 1 % від НГО за земельні ділянки іншого призначення.

4. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

Від сплати податку звільняються:

1. інваліди першої і другої групи;
2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
3. пенсіонери (за віком);
4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.
6. дошкільні, загальноосвітні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури і спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів, органи місцевого самоврядування, органи державної виконавчої влади та комунальні підприємства районної ради.

Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;
2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більш як 0,25 гектара, в селищах - не більш як 0,15 гектара, в містах - не більш як 0,10 гектара;
3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;
4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;
5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

Від сплати податку звільняються на період дії **єдиного податку четвертої групи** власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику **єдиного податку четвертої групи**.

5. Особливості оподаткування платою за землю

Органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передувє звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

6. Строк сплати плати за землю

Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на **таку земельну ділянку**.

У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

7. Орендна плата

Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, **оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства**. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

- не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки;
- не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

9. Індексація нормативної грошової оцінки земель

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$$K_i = I:100,$$

де I - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

Секретар сільської ради:

І.В.Скрекотень